

[Alfred Hansen]

Forslaget fra kristeligt folkeparti forudsætter jo – og det kan ikke overraske – en ret stram tvangsindkomspolitik. Der skal tages hensyn til beskæftigelsen, der skal tages hensyn til betalingsbalancen, men alle ved jo dog, at der godt kan finde en produktionsstigning sted i samfundet og som følge deraf en berettiget lønstigning, selv om man har en arbejdsløshed. Men arbejdsløshed betyder ikke nødvendigvis, at man har en produktionsnedgang. Vi mener i retsforbundet, at hvis der finder en produktionsstigning sted, så må alle have gavn af denne produktionsstigning.

Om indkomspolitikken og dyrtidsreguleringen i øvrigt vil jeg gerne sige, at retsforbundet vender sig imod indkomspolitiske indgreb, også i dyrtidsreguleringen. Der bør ske en ophævelse, mener vi, af augustforligets bestemmelser om lønrammen og indefrøsning af dyrtidsportioner. Vi finder ikke i retsforbundet, at den gældende dyrtidsregulering som undertiden hævdet betyder noget værn for lønmodtagerne mod inflationsudhuling af lønningerne og heller ikke mod monopolernes og spekulationens anslag.

Med en konsekvent antiinflationspolitik og effektive indgreb mod jord- og boligspekulationen vil lønmodtagernes opslutning om dyrtidsreguleringen nok forsvinde, idet dens uheldige virkninger for samfundskonomen, for virksomhederne, for beskæftigelsen og dermed lønmodtagerne selv dermed ville blive det fremtrædende træk.

Men kristeligt folkeparti lægger jo ikke op til, at man samtidig skal sætte kraftigt ind med en antiinflationspolitik, med effektive indgreb mod jord- og boligspekulationen osv. Dette må være en forudsætning for, at man ændrer den nuværende dyrtidsregulering.

I sin nuværende form må det dog erkendes at dyrtidsreguleringen er samfundskononomisk uhensigtsmæssig, fordi der ikke skelnes nøje imellem, hvad der er indenlandske prisstigninger, og hvad der er prisstigninger, som kommer fra udlandet. Når bytteforholdet forringes, det vil sige, når importpriserne stiger i forhold til eksportpriserne, så bevirker det naturligvis, at landet som helhed bliver fattigere. Det vil sige, at forbrugerne må betale mere for de importerede forbrugsvarer, og at virksomhederne belastes med stigende udgifter til importerede råvarer, halv-

fabrikata og driftsmidler. I en sådan situation hjælper det naturligvis ikke noget, at man via dyrtidsreguleringen bevilger hinanden højere pengelønninger, idet samfundet ikke bliver rigere af den grund. Tværtimod vil det øge inflationen og forringe konkurrenceevnen og betalingsbalancen. Da lønmodtagerne altså er forbrugere, rammes de selv udpræget af disse skader.

Vi mener ikke i retsforbundet, at der med dette forslag er lagt op til en effektiv bekæmpelse af de onder, som plager samfundet i dag. Det er jo ikke sådan, at kristeligt folkeparti vil anholde alle former for indtægter; på visse områder har de jo i hvert fald hidtil i salen accepteret stigninger på 20–25 pct. om året uden beskatning, og man kan jo så vente på, at de tager et initiativ til at gøre noget ved det.

Hvad er det i grunden, pristallet er udtryk for? Det er jo et barometer, en temperaturmåler, hvorpå man kan se, hvordan prisudviklingen har været inden for de seneste måneder. Der er i og for sig ikke noget i vejen med selve temperaturen og med selve måleinstrumentet. Hvis man vil fjerne inflationen og dermed også fjerne kravet om højere lønninger, så må man fjerne årsagerne til inflationen. Det, der her er lagt op til fra kristeligt folkepartis side, vil ikke have indflydelse på inflationen i nedadgående retning, det er helt andre områder, der skal tages fat på.

Vi er i retsforbundet enige i, at den lønstigning, som vi til enhver tid bevilger hinanden, må have en vis relation til den produktionsstigning, der har fundet sted i samfundet, men hertil kræves altså efter vores mening en antiinflationspolitik og et stop for jord- og ejendomsspekulationen.

Jens Møller (KrF):

Økonomiministeren nævnte, at hvis vort forslag blev gennemført i dag, så ville dyrtidsportionerne blive meget små, og det er jo da også rigtigt. Men jeg går ud fra, at økonomiministeren har læst, hvad der står i bemærkningerne til forslaget: »For i fremtiden at formindske risikoen for...«. Altså: dette forslag er ikke tænkt som noget, der skal gennemføres her og nu, men som noget – det er jo et beslutningsforslag – som regeringen skulle arbejde med, sådan at vi kunne få det gennemført på et tidspunkt, hvor der var no-